

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIV (48)

Štev. (Nº) 14

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

27 de abril - 27. aprila 1995

MARIJAN SCHIFFRER

Še eden, ki ga ne bo na proslavah petdesetletnice zmage nad nacizmom in fašizmom

22. februarja 1943 se je Zofija Scholl, študentka na univerzi v Münchenu in globokoverna katoličanka, s težavo vlekla na morišče. Tudi bergle ji niso dosti pomagale, ker ji je Gestapo pri zasliševanju noge dobesedno zdobil. Vštric je policija vlekla skoraj nezvestnega, 25-letnega brata Hansa. Nekaj minut pozneje so sestro in brata ustrelili.

Oba sta bila izdajatelj in glavna urednika podtalnega časopisa „Die weisse Blume“ (Bela roža). Bela roža je bilo glasilo demokratičnih Nemcev (predvsem katoličanov), ki so se borili proti nacizmu. V predzadnjem odstavku zadnje številke časopisa je bilo zapisano: „Upirati se moramo zlu, kjerkoli in v kakršnikoli obliki ga najdemo. Trenutno je Hitler največje zlo za Nemčijo.“

Še danes ni popolnoma jasno, kako je mogel Gestapo, po tem začetnem udarcu, do konca leta 1943 popolnoma uničiti Belo rožo. Policija je delala ne samo z vso nemško natančnostjo, temveč z gnevom in vidnim sovraštvom. Po njej ni ostalo ničesar. Zgodovinarji cenijo, da je Gestapo pobil kakih 3000 članov organizacije. Pobijal jih je (zakaj tako, je tudi nerešena uganka), na staro-germansko obredni način, kleče, z glavo naslonjeno na tnilo, krvniki pa so vihteli sekire-mesarice. Tako so že 13. julija 1943 padli (med znanimi) univerzitetni profesor Kurt Huber in skupina visokošolcev ob njem, nekaj dni pozneje so zajeli ves krožek Kreisau, imenovan po istoimenskem gradu, kjer so se zbirale znane osebnosti: pater Roesch, provincial bavarskih jezuitov, znani duhovnik Alfred Delp, ki je zagovarjal politični umor, če bi šlo za Hitlerja,

cela vrsta politikov, in tudi nekaj socialistov. Pod germansko sekiro so padali štiri-najstletni srednješolci pa tudi osemdesetletnih stark je bilo vmes. Zavezniki se za Belo rožo nikoli niso zanimali: ne med vojno, še manj po njej, zato so ostali tako skopi zapisi. Razlog je kaj enostaven. Bela roža je hotela močno, demokratično Nemčijo, bala se je, da bodo vanjo vdrla anglosaška kultura, anglosaška ekonomija in anglosaški materializem zmagovitih Zaveznikov, kar se je tudi v resnici zgodilo.

Vse drugače je Gestapo postopal s komunisti. Še pred Belo rožo se mu je posrečilo razbiti večino komunističnih celic. Z ujetimi komunisti je delala v rokah, lahko bi zapisali, celo civilizirano. Nobenemu se še las ni skrivil, poslali so jih v novonastala koncentracijska taborišča in jim pomagali, da so po kratki, toda kruti borbi (nekaj desetih mrtvih), pognali kriminalce z vodilnih mest in jih sami zasedli. Že leta 1943 je bila večina mest od štubenfirerjev preko kapojev, do samega vrha taboriščnih uprav, v rokah nemških komunistov. Če ne bi bilo tako grozljivo, bi se človek lahko nasmehnil ob gledanju starih fotografij, ko debelolčni in zavaljeni komunisti, sredi živih in mrtvih okostnjakov, pozdravljajo zavezniške čete, ki so jih osvobodile.

Človeštvo se bo te dni še enkrat porogalo zgodovini. Na eni največjih proslav petdesetletnic, v Berlinu, bo na častni tribuni močno zastopstvo bivših (?) nemških komunistov. Zastopnika Bele rože pa ne bo.

Pa še marsikje drugod po svetu se bo ponavila berlinska farsa, ne nezadnje tudi v slovenski, beli (?) Ljubljani.

Sanje o svetovljanstvu

Barbara Kramžar v uvodniku dnevnika Republika 21. aprila povzema nekaj razmišljanj Zbigniewa Brzezinskega:

Slovenija po njegovem mnenju leži tik ob nevarnem trikotniku, ki se začne nekje pri hrvaški Reki in se preko držav nekdanje Sovjetske zveze razteza proti Bližnjem in Srednjem vzhodu. Ležimo ob območju, ki bo v naslednjem desetletju ali pa še dlje zaznamovano z etničnimi in političnimi pretresi, a če bomo dovolj pametni, se bomo

izognili razdejanju. Profesor Brzezinski meni, da se bo to Sloveniji posrečilo, če bo dosledno uvajala parlamentarno demokracijo in svobodno kapitalistično tržišče, ter uredila odnose s sosedi. Tako bo Zahod prepričala, da sodi v Srednjo in ne v odpisano Južno Evropo.

Nad južnim delom stare celine so razviti, ki niso povezani v filantropske, ampak strogo interesne zveze, po mnenju profesorja že naredili križ.

Mag: Nebeška sprava

Sprava ni več tiho simbolno priznanje napak in zablod, ampak politika in celo politikanstvo, kjer naj bi eni razpravljali, drugi pa triumfirali. Prvi naj bi se globoko spokorili in kesali, drugi pa naj bi svojo nedvomno in nedvoumno zmago še enkrat pokazali s paradami po ljubljanskih ulicah. To pa ni sprava, ampak uveljavljanje premoči in nekakšnih nadresnic, piše Vinko Vasle v novem tedniku Mag 21. aprila.

V nadaljevanju poudarja, da naj bi zato 50. obletnica zmage nad fašizmom in nacizmom postala ekskuzivizem tistih, ki bi

tudi morali že kaj priznati, zlasti pa povedati. Če namreč o domobranstvu in belogardizmu vemo veliko, prav tako tudi o njunih stranpoteh in kolaboracijah, pa o komunistični povojni in medvojni eri ne vemo veliko. Še za grobove pobitih ne, kaj šele, kdo je ukazal množične poboje po osvoboditvi.

Medtem ko bi morali domobranci priznati vse, se druga stran ničesar ne spomni. In to naj bi bila državotvorna narodova preteklost, ki ji velikokrat strežejo tudi zgodovinarji. Sprava na tej, torej historični

Sporočilo in zahvala

Na kongresu Slovenskih krščanskih demokratov, oktobra 1994, so bili voljeni člani izvršnega odbora za naslednje upravno obdobje. Ker pa predvidevajo novi Statuti, pri katerih oblikovanju sem sodeloval, da izvolijo podpredsednika SKD, ki bo v prihodnje odgovoren tudi za delovanje stranke zunaj Republike Slovenije, tamkaj živeči člani, mi je Kongres izjemoma podaljšal mandatno dobo za šest mesecev. V tem času naj bi glavno tajništvo stranke pripravilo volitve izmed kandidatov, ki so jih iz svoje srede morali predstaviti Območni odbori.

V skladu z gornjim sklepom mi je mandat v IO SKD potekel dne 22. aprila. Takoj po Kongresu sem sporočil vodstvu SKD svojo odločitev, da po izteku sedanjega mandata ne nameravam ponovno kandidirati pri podpredsedniških volitvah. Prepričan sem, da mora stranka svojo demokracijo živeti ter omogočiti mirno in urejeno menjavo oseb v vodstvu. Upam, da sem v teku let opravil vsaj del zaupane mi naloge v okviru danih možnosti.

Ob tej priložnosti čutim dolžnost, da se zahvalim članom in somišljenikom, ki so mi vsa leta ko sem delal bodisi kot izvoljeni načelnik SLS ali kasneje kot podpredsednik SKD, zaupali, pomagali in svetovali. Ne morem naštetih imen vseh sodelavcev po raznih kontinentih, v Sloveniji, predvsem pa v Argentini, ki so pripomogli, da je emigracija nadaljevala in ohranjala nepretrgano demokratično tradicijo, medtem ko je dušil narodno glavnino komunistični totalitarizem, ter da je po državni osamosvojitvi in demokratizaciji Slovenije naša stranka mogla predati odgovornost zanj skupini rojakov v domovini, ki so ji programsko najbližji.

Želim pa se javno spomniti vsaj treh mož iz naših vrst, ki so kot predsedniki Slovenskega narodnega odbora (SNO) desetletja predstavljali velik del politične emigracije in usmerjali delovanje na tem področju. Dr. Miha Krek, bivši minister v be-

gunski vladi v času vojne, je v emigraciji poživil delo SNO, kot načelnik pa postavil temelje, na katerih je SLS v zdomstvu gradila stike s sorodnimi strankami po svetu, ki so bili neprecenljive vrednosti v času slovenskega državnega samoosvajanja in po njem. Miloš Stare, ki je preživel vsa leta okupacije v ilegali, in prevzel po smrti svojega prednika vodstvo SLS, je poleg upravljanja in urejanja Svobodne Slovenije ter Zbornikov, ki so eden najpomembnejših virov za poznavanje zgodovine naše emigracije, skrbel vedno za povezovanje in skupne nastope demokratičnih političnih strank v zdomstvu. Rudolf Smersu, eden od ustanoviteljev Slovenske legije ob pričetkih medvojnne okupacije, pa je opravil veliko nalogo kot neutrudni javni delavec na socialnem polju, kot predsednik SNO pa je posvetil svoje sile, predvsem povezovanju demokratičnih Slovencev v zdomstvu in dosegel lepo stopnjo razumevanja in sodelovanja tudi s skupinami, ki niso bile zastopane v SNO; tako nas je našel trenutek slovenske državne osamosvojitve tudi na političnem polju strnjene okrog temeljnih slovenskih vrednot. Tem in drugim javnim delavcem, katerih se s hvaležnostjo spominjam, bo nekoč slovenska zgodovina izrekla priznanje, ki ga zaslužijo, čeprav ga niso pričakovali. Delali so za narod, ker so čutili, da je v težkih razmerah to njihova dolžnost.

Vsem, rajnim in živim sodelavcem in članom moja iskrena zahvala z željo naj jim vidne in nevidne napore ter grenke trenutke, poplača ljubi Bog. Hkrati pa se iz srca opravičujem, če sem v dobi svojih mandatorov na političnem polju storil komu, nehote, krivico. Kaj takega ni bilo nikdar v mojem namenu.

Kmalu bomo v zdomstvu volili novega podpredsednika SKD. Želim, da bi tudi on prejel od članstva podporo ter razumevanje, ki sem ju bil tudi sam deležen v preteklih letih. — Bog živi!

dr. Marko Kramžar

Zgodilo se je v Sloveniji

Socialdemokratska stranka Slovenije se že dogovarja o koaliciji za državnozbornske volitve. Pogovori potekajo s Slovensko ljudsko stranko, Slovenskimi krščanskimi demokrati, niso pa izključena tudi dogovarjanja z Zelenimi Sloveniji. Narodni demokrati, ki so nekaj časa delovali v okviru SKD, lani iz nje izstopili ter na lokalnih volitvah decembra 1994 nastopali ponekod samostojno, drugje na listah strank slovenske pomladi, bodo na kongresu stranke, 6. maja razpravljali o združitvi s SDSS. Takšna koalicijska bi na prihodnjih volitvah zanesljivo dosegla absolutno večino, je na tiskovni konferenci dejal predsednik SDSS Janez Janša. Socialdemokrati se zavzemajo za predčasne državnozbornske volitve spomladi prihodnje leto.

SDSS se pripravlja na IV. kongres, ki bo 27. maja v Topolšici. V nov program bo ravni, ne more biti, ker zgodovine (še) ni, na politični pa ne zato, ker je na tem področju razumljena kot prestiž zmagovalcev, med drugim poudarja Vinko Vasle.

stranka ostreje zarisala socialdemokratsko podobo in opredelila svoje razmerje do drugih političnih strank in razvoja Slovenije do leta 2000. Jasno načrtano razmerje bo zlasti pomembno v odnosu do Združene liste (bivši komunisti), ki se sicer razglasa za socialdemokratsko stranko, vendar že struktura njenega članstva (majhen delež delavcev in velik delež vodstvenih kadrov), postavlja to trditev na trhle temelje.

Vlada se je strinjala s tem, da bo 14. maja ob 50-letnici zmage nad fašizmom in nacizmom v Ljubljani „vojaška postavitev“, prireditve, ki bo nadomestila prvotno načrtovano vojaško paradu, proti kateri se je dvignil val ogorčenja Slovencev. V Državnem zboru pa se še vedno krešejo mnenja in stališča ob razpravi o predlogu zakonov o popravil krivic, zakona o vojnih invalidih, o žrtvah vojnega nasilja in o vojnih veteranih. Tudi upanje, da bo vsaj zakon o popravil krivic sprejet do proslave ob 50. obletnici zmage nad fašizmom in nacizmom ter s tem vsaj na simbolni ravni dosežena sprava, je vedno manjše.

Uradna proslava ob 50. obletnici konca druge svetovne vojne

POTEK PROSLAVE

V predlogu prireditve z naslovom Očrt dogodkov za počastitev 50. obletnice konca druge svetovne vojne in zmage nad fašizmom in nacizmom sta za soboto, 13. maja, predvideni dve osrednji republiški prireditvi. Prva pod naslovom Triumf naj bi se začela ob 18. uri na Trgu republike.

Tam naj bi slavnostno postrojili neoborožene vojake Slovenske vojske, borce NOB, predstavnike veteranov in (verjetno) tujih zavezniških oboroženih sil, veteranov osamosvojitvene vojne (TO in slovenske policije). V vojaški postavitvi naj bi sodelovalo približno 900 v slovesne uniforme oblečenih ljudi brez oborožitve. Zaigrali naj bi slovensko himno, po pregledu častne čete in predaji raporta predsedniku države naj bi sledila umetniška akcija padalcev in artistov.

Naslednja sobotna prireditve Slavolok pogleda naj bi se začela nekaj pred 20. uro v Cankarjevem domu. V očrtu dogodkov lahko o njej zasledimo le podatek, da naj bi

namreč predstavljala Slavolok pogleda in da je umetniška sinteza filma, slikarstva, fotografije, baleta, glasbe, gledališča in športa, ki bo v sintetični hkratnosti zasledovala zgoščena vprašanje lepote ob koncu drugega tisočletja.

V nedeljo, 14. maja, ob 9. uri je predvidena slovesna maša v ljubljanski stolnici, ob 12. uri pa slavnostna seja državnega zbora. Na slednjo so poleg poslancev povabljeni tudi predsednik države, predsednik in sodniki ustavnega sodišča, diplomatski in konzularni predstavniki ustanov, ki imajo redne predstavnike v častnem državnem odboru za pripravo proslave. Predvidenih je še nekaj večjih prireditvev. Tako naj bi 9. maja po Sloveniji prižigali kresove in pripravili športno-kulturne prireditve po osnovnih in srednjih šolah, 13. maja naj bi potekal športno-družabno-rekreacijski pohod okoli Ljubljane.

Vse skupaj ne bi smelo stati več kot 50 milijonov tolarjev.

ODPRTO PISMO Veleposlaništvu Velike Britanije v Republiki Sloveniji

Vaša ekselena, gospod veleposlanik, v zvezi s praznovanjem 50. obletnice konca druge svetovne vojne Vas želimo seznaniti z našimi pogledi na britansko udeležbo na majskih slovesnostih v Ljubljani.

Nova slovenska zaveza, ki je nastala med zadnjo vojno, da bi organizirala odpor proti tujim napadalcem, a je, seznanjena s komunistično agresijo doma, morala organizirati obrambo proti tej. Gotovo Vam ni neznan, da se je domobranska vojska, ki je bila v ta namen ustanovljena, nazadnje vdala britanskim silam na Koroškem, a so jo pod slepilnim videzom, da jo bodo prepeljali v Italijo, vrnili v tedanjo Jugoslavijo, tu pa so jo komunisti množično pobili; to je bilo po vsem, kar se je o njih vedelo, mogoče z veliko gotovostjo pričakovati. Ko je bila po letu 1990 v Sloveniji obnovljena demokracija, so ostanki domobranske vojske, čeprav zdecimirani, ustanovili veteransko organizacijo in ji dali ime Nova slovenska zaveza.

Nas ne zanima, kdo je v ozadju odločal o tem, kar se je zgodilo na Koroškem v pozni pomladi leta 1945. Kar pa vemo, in kar je nad vsakim dvomom je, da je ta nedovoljena dejanja opravila britanska vojska. Sedaj, ko so slovenska javna občila sporočila, da se bodo majske parade v Ljubljani udeležili ali predstavniki britanske vojske

ali veteranov se čutimo dolžne, da Vas prosimo, da neutegoma posredujete pri vladi Njegovega veličanstva v Londonu, da znova premisli svoje odločitve glede nastopov v Ljubljani, če je do katerih res že prišlo.

Prepričani smo — spričo tega, kar se je zgodilo leta 1945 na Koroškem ter v jamah in breznih Kočevskega Roga, in spričo tega, da sta oba dogodka med seboj vzročno povezana — da bi za mnoge Slovence, če ne za večino, nastop britanskih vojakov ali veteranov na majski paradi v Ljubljani pomenil hudo žalitev. Britansko prisotnost bi gotovo imeli za ponovitev smrtnih obsodbe, ki je bila pred davnim časom izdana na Koroškem, v opreki s pravili, ki veljajo med civiliziranimi narodi.

Prepričani smo, da boste našo potezo razumeli kot prispevek k reševanju problemov, izhajajočih iz druge svetovne vojne, ki je svoj pravi konec doživela s padcem berlinskega zidu leta 1989, in tistih, ki izhajajo iz tega, čemur z naraščajočo vztrajnostjo pravijo evropska revolucija.

Pričakujoč Vašega odgovora, Vas lepo pozdravljamo,

dr. Tine Velikonja,
predsednik NSZ, Ljubljana

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Neverjetno, kako lahko določen datum postane odločilen za vse življenje neke skupnosti. Argentinska država in argentinska družba trenutno živita pod znamenjem 14. maja, ko bodo splošne volitve. In vse dogajanje se razvija pod tem okriljem. Le vsakdanje težave normalnega državljanja se ponavljajo iz dneva v dan, s to razliko, da človek živi v nekem upanju, da bo po 14. maju morda le kaj bolje, oziroma, da vsaj ne bo slabše.

V HLADILNIKU, A KAJ VROČE

Tukaj (in verjetno tudi drugje) obstaja izraz, da nekaj postavimo „v ledenico“, to je da pustimo zadevo pri miru, za boljše čase. Vladi je s tem načinom uspelo odstraniti z volilne poti precej perečih problemov. Vse je prestavljeno za čas po volitvah. Zakon medicinskih patentov npr., ki je tako razburil notranje in tudi zunanje duhove (neverjeten je bil pritisk iz ZDA), je predsednik diplomatsko „vrnil“ kongresu s številnimi popravki. V praksi je bil to enostaven veto. Uradno pa so ga pokrili s plaščem miline, da politična cena ne bi bila prevelika. Pač lepše zveni, da je „vrnil“ in „pri-pomnil“, kot pa da je „vetiral“.

In v samem kongresu so tudi debate o tej zadevi preložili za čas po volitvah. Prvič, ker so sedaj vsi zaposleni z volilno kampanjo in bi le čudež omogočil zbrati za quorum potrebno število poslancev. Drugič, ker vladi zadeva ni mila ne lahka: v sami vladni stranki je precej besa proti vetu in proti pritisku iz severa. Stvar se more precej zaplesti, in na pragu volitev bi bil kaj neprimeren upor v lastnih vrstah.

Na gospodarskem področju je vlada podvzela najnujnejše ukrepe, da se ne bo nič premaknilo, noben kamenček sprožil pred volitvami. Vse ostalo pa je ostalo za potem. Celo marsikatera povišica cen, ki je neizbežna zaradi zvišanja treh procentov pri davku IVA je ostala „za pozneje“; neke vrste dar (prisiljen?) podjetij vladi in predsedniku. Celo na kaj nepričakovanih področjih so odločitve ostale „za potem“, kot juridična vprašanja, s kom ostane mala Daniela, katere starši se pravdajajo za njeno posest. Tudi tu se bo sodišče izreklo šele po 14. maju. Tako vlada nadzira vsako najmanjšo zadevo, ki bi lahko pomenila nezadovoljstvo za volilce. Tudi sodni postopek okoli ubitega nabornika Carrasca ali sodba v Catamarci o umoru mladoletne Marie Soledad Morales, ki je svoj čas pomenil padec tamošnjega guvernerja in izgubo te province za peronizem.

Ni čudno. Čeprav vlada izraža popolen optimizem, se nenehno prižigajo rdeči luči in brnijo alarmni zvonci. Naj še tako postavljajo probleme na leđ, vsakdanja stvarnost dviga temperaturo. Sedaj je vsemu dodan še nov činitelj. Vladi je precej zaupala in se nanašala na ankete, ki doslej kažejo, da ji ne bo težko preseči 40% glasov. In ker Bordonu ne pripisujejo kaj več kot 30%, so bili mirni glede zmage že v prvem krogu. A ko so preteklo nedeljo francoske volitve pokazale na šibke temelje anket, saj je glasovanje izpadlo obratno kot so ankete napovedovale, so v vladni palači pričeli gledati bolj zaskrbljeno. Zlasti še, ker ankete, ki jih naroča vlada, kažejo eno; tiste pa, ki jih suče opozicija, govore drugače. Ta igra, kot da bi bile „plošče po želji“, je lahko

srca, filozofije, morale, se moti, oblast je predvsem reševanje vsakodnevnih enačb... Ni čudno, da jih doktor Drnovšek tako dobro rešuje, saj je bil zmeraj odličen matematik...

Tone Partljič („Delo“)

kaj nevarna in to bolj za vlado kot za opozicijo.

Zato se je pričel najbolj oster del kampanje, ko se kandidati spuščajo že v osebne napade in uporabljajo vsakovrstno orožje, če le pomeni kak glas več. Tako je Menem obtožil Bordona korupcije, češ da je bil za senatorja izvoljen kot član peronistične stranke. In če je stranko zapustil, bi moral zapustiti tudi senatorsko mesto. Bordón je odgovoril, da predsednik „postaja nervozen“ ker se boji poraza in potegnil na dan vrsto afer in primerov korupcije, ki teže vladne glave. Čudno, da ni zahteval od predsednika, naj odstopi. Saj je bil Menem tudi izvoljen kot predstavnik peronizma, a v njegovi politiki ni niti trohice prvotne peronistične ideologije. A to je druga zadeva.

KAKO S SINDIKATI

Vladi je bila tudi kaj nevšečna stavka, ki so jo pretekli teden organizirali opozicijski sindikati. Vzrok naj bi bil sindikalni problem na Ognjeni zemlji in pa težak socialni položaj v državi. Cilj je seveda vztrajanje nemira neposredno pred volitvami. Najprej so z vladne strani ostro kritizirali ta korak češ da se s stavkami ne doseže nič pozitivnega. Pozabljajo, da so peronistični gremiji organizirali kar trinajst splošnih stvak, ko je bil predsednik Alfonsín; tedaj jim ni šlo za dosego česa pozitivnega. Po stavki sami pa so na vse kriplje dokazovali, da ta ni imela nikakega uspeha. Res je, da se okoli prestolnice stavka ni mnogo poznala, a imela je močan odmev v notranjosti države, kjer je socialni položaj res kritičen.

A mimo uspeha ali neuspeha stavke, je zanimivo pogledati na sindikalni položaj z volilnega vidika. Tradicionalna ideološka enotnost argentinskega gremializma je zašla v krizo. Sindikati so bili včasih enotni, včasih ločeni, a vedno peronistični. Kriza, v kateri se je ideološko znašel peronizem, je sedaj prišla tudi na sindikalno področje. Formalno je sindikalno polje ločeno na tri dele: CGT, ki je provladna, MTA, ki je peronistična a kritična do vlade, in CTA, ki je levičarska zmes ideologij (tudi peronistične) in je strogo opozicijska. CGT se je opredelila za Menema, medtem ko je CTA vprežena v Veliki frontni. Precejšen del MTA pa je za sabo potegnil Bordón, ki skuša pritegniti simpatije tudi nekaterih gremijev iz kroga CGT.

V tem gre za dvojno podporo: najprej za sodelovanje pri volilni kampanji; sindikati so tradicionalno vlagali mnogo fondov v volilne kampanje peronizma in to je ostalo še do danes. Drugo pa je dejstvo, da volilna simpatija voditeljev potegne za seboj tudi glasove članov. Bordón dobro ve (in vlada se tega zaveda), da se na sindikalnem polju lahko odloči usoda volitev. Gremiji, katerih privilegije je vlada zadnja leta precej okrnila, pa tudi skušajo izrabiti ta trenutek in doseči od vlade kompromis o nekaterih perečih točkah, ki jih že vsa ta leta niso mogli razjasniti. Saj vrsta zakonov, ki imajo opraviti s sindikati in organizacijami socialnega skrbstva (v sindikalnih rokah), čakajo v kongresu, da jih potrdijo. Vladi čaka na 14. maj, sindikalisti pa hočejo prej vsaj jasno besedo o tem, kaj bo vlada storila potem.

Perón je sindikate imenoval „hrbtenica peronističnega gibanja“. Poznejši razvoj jih je porinil v precej oddaljen kot. Sedanje volitve jim nudijo priliko, da znova pridobijo odločilno vlogo. Vprašanje je le, na katerem odru, vladnem ali opozicijskem, bodo želeli nastopiti kot junaki drame. Od tega je odvisen tudi izid drame, katere konec bomo doživeli 14. maja.

Enačbe z več neznankami

LDS + SKD + ZLSD
= VLADAJOČA KOALICIJA.

Ta enačba je sicer jasna kot $1 + 1 = 2$, vseeno pa prihaja do vedno novih neznank, motenj v računanju, težav v reševanju enačbe oziroma koalicije. Na primer:

LDS + SKD — Peterle v Ogleju = x

LDS — Kračun = SKD + Deželak

LDS + Thaler = SKD — Peterle

In zopet enačbe z več neznankami:

LDS + SKD — ZLSD + Pahor = x

LDS + Meta Zupančič = SKD + Peterle
v odboru za mednarodne odnose + Oglej —
Odbor za mednarodne odnose = LDS + x
= y

Drnovšek + Poslanci LDS = x — y

Koalicija — Opozicija = x3

LDS + SKD = Franc Arhar + x

ZLSD + Koalicija = x . y2

Peterle + Predsedstvo odbora za mednarodne odnose = LDS — ZLSD itd.

Če torej kdo misli, da je vladanje lahka reč, se seveda moti. Če misli, da je to stvar

Peta letna konferenca SKD

Na 5. letni konferenci Slovenskih krščanskih demokratov v Velenju 8. aprila je prvak stranke Lojze Peterle poudaril, da je lahko samozavesten tisti, ki ima jasen program in prepričljive rezultate. Kdor je samozavesten, pa je lahko tudi odprt za nove izzive, soočanje, koncepte in sodelovanje.

Peterle je še poudaril, da je SKD vesela skupnih rezultatov vlade, ki se odražajo v prepričljivi gospodarski rasti, zmanjševanju nezaposlenosti, trdnem tolarju in padajoči inflaciji, povečanju investicij in finančnega zaupanja v Slovenijo ter uspehov pri približevanju k Evropski zvezi, Natu in Zahodnoevropski uniji. Pojasnil je tudi, da se je SKD kljub izrazitemu nepartnerskemu odnosu LDS odločila nadaljevati delo v koaliciji, ker bi odhod edine nove politične stranke iz vlade pomenil poslabšanje dinamike preobrazbe, več obračanja k staremu in dodatno monopolizacijo oblasti s škodljivimi strankami pojavi.

V zvezi s proslavljanjem 50. obletnice zmage nad nacifašizmom je Peterle poudaril, da SKD spoštuje vse tiste, ki so se iz domovinske ljubezni uprli okupatorjem, vendar izreka tudi jasen „ne“ revoluciji in obsoja zločine, ki so se v njenem imenu zgodili med vojno in po njej.

V razpravi o poročilih in letnem programu je predsednik svetovnega kongresa Jože Bernik iz ZDA menil, da mora država ob proslavi 50. obletnice zmage nad fašizmom izenačiti vse državljane, ne glede na njihovo preteklost. Srečko Jereb iz Velike Britanije je menil, da je najhujše, ker je SKD soodgovorna za protiuustavna in protizakonita dejanja ter kršenje človekovih pravic s strani pravosodne ministric, pobalinsko ravnanje obrambnega ministra, obisk bivših jugogeneralov v Sloveniji in za počasno sprejemanje zakona o popravni krivici.

Dr. Jovan Aldo se je izrekel proti takšni spremembi slovenske ustave, ki bi omogočila tujcem nakup nepremičnin, ker je prepričan, da gre za špekulacije imperalističnih sil in premagancev, da bi na ta način prišli do slovenske zemlje.

Delegati niso bili naklonjeni večji vlogi žensk v stranki. Zavrnilo so statutarna dopolnila, po katerih naj bi bila na kandidatnih listah SKD na lokalnih in državnih vo-

litvah najmanj tretjina žensk. Argument predsednice Slovenske ženske zveze SKD Lidije Drobnič, da je tako naravnani tudi zakon o političnih strankah, jih ni prepričal. Najbolj vroča pa je bila razprava o predlogu Ljubljančanov, naj bi odbori mestnih četrti dobili status občinskih odborov. Tako je bilo mogoče slišati, da je Ljubljana polna rdečih sosesk, tako da morajo tamkajšnji člani SKD krvavo garati, da dosežejo kakršenkoli rezultat. Delegati predloga niso sprejeli.

V sklepni resoluciji je SKD zapisala, da bodo glavna prizadevanja posvečena podpori gospodarske rasti, zmanjševanju brezposelnosti, podpori družinam in pripravam na pridruženost in kasneje polnopravno članstvo v Evropski zvezi. Zahtevali so tudi, da mora biti zakon o popravni krivici sprejet še pred praznovanjem 50. obletnice zmage nad fašizmom. Vztrajali bodo tudi pri proračunu, ki ne bo prizadel višinskih kmetij in ključnih cestnih del. Glede vključevanja v evropske integracije so se člani zavzeli za čimvečjo stopnjo soglasja z opozicijo. Skoraj soglasno pa so delegati sprejeli predlog Ivana Omana, da je SKD za povezovanje z SLS, ker je v interesu političnega razvoja v Sloveniji, da čimprej pride do enotne moderne koservativne stranke, ki bo temeljila na krščanskem humanizmu.

Ljubljanski potres pred 100 leti

Velikonočni ponedeljek je večinoma po Slovenskem jako vesel dan. Tako je legla tudi Ljubljana 14. dne mirno k počitku, upajoč lepšega velikonočnega ponedeljka. A kako se je vzbudila! Večina pač ni čutila, da se je treslo kmalu po najdaljši uri. Ob 11. uri 17 minut pa nas je prebudilo tako silno gibanje, kakor bi bili na viharjem morju. Dvignilo te je kvišku, potem pa spustilo v nizavo, zibalo in valilo sem in tja, kakor bi bila vsa zemlja trdnost omagala in bi se moral pogrezniti v globino. Da — v globočino gremo, to je bila pač misel največ Ljubljančanov, ki so se šele takrat vzbudili. In vmes ropotanje pohištva, pokanje in škrtanje sten, hreščanje stropov, rožljanje opeke, padanje dimnikov, in okrog tebe temna noč, gosta megla prahu, da si težko dihal, če ni padel celó debel omet na tvojo glavo: vse to je bilo nepopisno grozno.

Večina meščanov je prebila drugi del noči pod milim nebom. Sreča, da je bilo nebo jasno.

A potresi so vznemirjali ljudi v jedno smer: Zlasti hud udarec se je čutil ob polnoči in nekako tričetrt na štiri, potem pa po četrtni in peti uri dvakrat.

Poleg žalostno ganljivih prizorov, videlo in slišalo se je kmalu tudi marsikaj smešnega. Kako se je lagalo ono jutro! Kmalu smo slišali, da je Dunaj do tal podrt, da Celja več ni, da je ta ali ona cerkev v razvalinah, da je toliko in toliko ljudi ubitih in tako dalje. Obleka ljudij tudi ni bila vseskozi primerna! Odeja s postelje in druga jednaka navlaka je bila dobra, da je le varovala občutljivega mraza.

Novi in zanimivi prizori so se pa začeli zvečer: nihče ni hotel spat pod streho v hiši, vse je leglo pod milim nebom. Vozniki so

Podrta Ljubljana; pogled proti (sedanjemu) Tromostovju in stolnici.

Hvala Bogu, da je trajalo le malo časa! Marsikdo sam ni vedel, kako je prišel na tla pod milo nebo. Drugače pa je bilo, kjer so bili majhni otroci ali celó otročiči ali bolniki. Tu je bilo jokú in stokaja, da bi se pretreslo najtrše srce. In z ljudmi je izražala grozo vsa priroda: živina se je v nemiru tresla in tulila, ptiči so preplašeni letali; in v tleh je bobnelo, kakor od daljnega močnega gromenja.

To je bilo klicanje, vpitja in raznovrstnih znamenj groze kmalu potem po ljubljanskih ulicah! Iz hiše pa se je čulo jednako klicanje onih, ki so še ostali med zidovi.

Levo: Oče slikarja Jakopiča je posodil zeljarske kadi, ki so dajale začasno streho marsikateri družini.

vozili postelje, nosači so nosili, tretji zagrinjali in postiljali po golih tleh po njivah ali travnikih: tako se je zdelo, da so hiše zastrupljene in da se jih ogiblje, kar se le more. In noč je bila tako mrzla, da je bilo drugi dan slane, kakor bi bil zapadel sneg. Koliko ljudi je obolelo!

Ko so minuli prazniki, jeli so ljudje natančneje ogledovati škodo. Komisije so jele hoditi od hiše do hiše, delavci pa so imeli obilo dela. Tu treba popraviti streho, tam odstraniti kosove dimnikove, drugodi podpirati omajane stene. Na trgih se gradé lesene kolibe, stavijo se šotori in delé jedi. Po ulicah pa pohaja obilna množica ljudij raznega posla in oblačila, da je domačinu čudno pri srcu. Ljubljana je kakor izpremenjena. Največ hiš je zunaj in znotraj podprtih, nekatere ulice so zaprte in zadržane, ker preti ta ali oni dimnik, da se podrè, ali stena, da razpade. Mnogo družin ne more bivati v navadnem stanovanju, zato so zapustili Ljubljano, druge bivajo v železničnih vozovih, nekatere celó — kakor nekdanji Dijogen — v sodih, vsaj po noči spé v takih vsestransko utrjenih bivališčih. Zéljarji v Trnovem in Krakovem vidijo sedaj, kako porabni so njihovi sodi in čebri.

Vesela stran pa je bila in je, da razni dobrodelni zavodi, razna mesta in družbe hité pomagat ponesrečeni Ljubljani. Od vlade do borne družine, od bogate kranjske hranilnice do skromnega društva — vse sklepa, kako bi se pomoglo Ljubljani. Seveda — pomagalo se bo le malo, ker škoda je velikanska. A da bi se vsaj v tem malem obsegu ravnalo previdno! Med mesti se odlikuje najbolj Dunaj, ki kaže na razne načine, da je vendar-le naša prestolnica.

F. L. - „Dom in svet“ 1895, maj

Levo: Podrte in podprte hiše na sedanji Čopovi ulici od pošte proti Tromostovju.

Vprašanje predsednici SSK

„Zaradi dejstva, da Vam je 15. februarja 1995 potekel mandat predsednice sveta in s tem mandat predsednice konference Svetovnega slovenskega kongresa za Republiko Slovenijo in da niste nič ukrenili za izvolitev novega predsednika ali podaljšanje Vašega mandata, prosim, da naši javnosti in še posebno članom Svetovnega slovenskega kongresa pojasnite, na podlagi kakšnega in katerega pooblastila še vedno nastopate v imenu SSK, konference za RS. Še zlasti Vas prosim, da pojasnite, na podlagi česa sodelujete in prevzimate obveznosti v imenu Svetovnega slovenskega kongresa pri dejavnosti tako imenovanega častnega koordinacijskega odbora za proslavo 50. obletnice konca druge svetovne vojne — sprašuje član Sveta SSK, konference za RS Danijel Malenšek v Delu —. Posebno pa se mi zdi pomembno, da pojasnite svoja pooblastila, na podlagi katerih ste v imenu SSK, konference za RS, v tem odboru privolili v izvedbo vojaške parade in datum proslave v Cankarjevem domu 13. maja, t. j. na obletnico ustanovitve Ozne, pozneje Udbe oziroma politične policije, odgovorne izvajalke zločinske politike slovenske kompartije.“

(Op. ur.: Predsednica Slovenske konference SSK je dr. Irene Mislej.)

Naše učiteljice v Sloveniji

ROŽ, PODJUNA, ZILA...

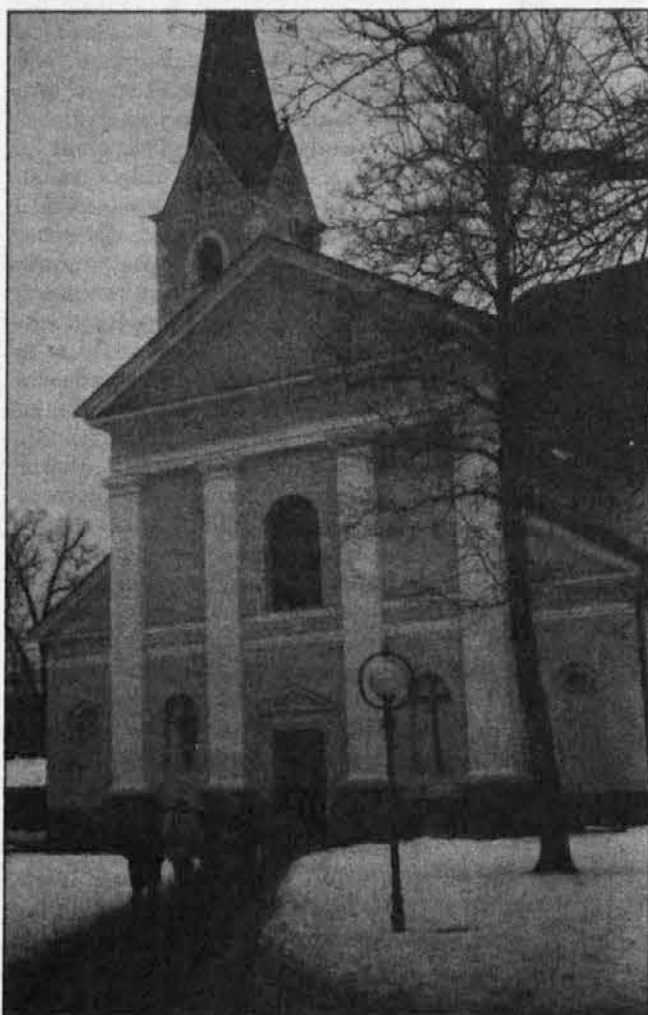
V četrtek, 9. februarja smo na vse zgodaj zjutraj zapustile Vopovlje in se napotile z avtobusom v Celovec na Koroškem skozi predor Ljubelj. Starejše sopotnice so obujale žalostne spomine na tiste dni, ko so zaradi bratomornega komunizma zapustile domače kraje.

Polne občudovanja nad zasneženo pokrajino smo dospeli v dvojezično osnovno šolo Mohorjeve družbe, kjer nas je najprej sprejel Nužej Tolmajer, tajnik KKZ (Krišćanske kulturne zveze). Mohorjeva družba je bila ustanovljena leta 1851 in se je do propada Avstro-Ogrske razvila v naj-večjo slovensko knjižno založbo. Otroci otroškega vrta so nam pod vodstvom Tatjane Tolmajerjeve zapeli dve pesmici s spremljavo inštrumentov: eno slovensko in eno nemško. Nato nas je pozdravila in izrekla dobrodošlico ravnateljica osnovne šole Marica Hartman. Omenila je, da so točno na tisti dan pred enim letom tudi prejeli obisk iz Argentine: to so bile naše voditeljice.

Opisala je način delovanja na šoli: pouk je dvojezičen in poteka izmenično en dan v slovenskem jeziku in en dan v nemškem. Pogovorni jezik med odmorom je slovenski, vsaj trudijo se, da bi bil, ker se otroci med seboj najraje pogovorijo v nemškem jeziku, saj je okolica nemška. Šolo so ustanovili leta 1989; začeli so s tremi razredi, sedaj imajo pet razredov pa 69 otrok. Na šoli imajo tudi zavetišče.

Po pozdravu smo se razdelile za hospitacijo po razredih, da smo prisluhnile, kako poučujejo slovenski jezik (čeprav je bil dan namenjen nemškemu pouku). Opazile smo, s kakšno težavo učijo: otroci prinesejo od doma eni več drugi manj poznanja slovenskega jezika. Zato se mora učitelj prilagoditi enim in drugim. Poleg tega avstrijska vlada ni naklonjena slovenstvu.

Po hospitaciji smo se srečale z učitelji.

Obisk cerkve v Vetrinju — kraj solza in bridkih spominov.

Pozdravil nas je nadzornik osnovnih šol Tomaž Ogris, bivši urednik Mladega roda. Ponudil nam je pomoč, da nam po zmogljivosti izpolni konkretne želje ali potrebe ter koristen material, ki ga je imel na razpolago v pisarni. Tudi Nužej Tolmajer je predlagal vpeljavo akcije po šolah za nabiranje knjig, ki bi jih lahko pošiljali vsem potrebnim slovenskim šolam po svetu. Imele smo priložnost za razgovor tudi z Lenčko Kupper, pisateljico pravljic in avtorico otroških pesmi.

Po kratkem odmoru, katerega smo izkoristile za hiter ogled okolice mesta Celovca, smo se udeležile lutkovne predstave igre Jajca. Otroci so nastopili s sproščenostjo in navdušenjem ter si zaslužili dolg aplavz vseh navzočih. Lutke so izdelali sami pod vodstvom učitelja.

Opoldne nas je Franci Tomažič vodil po mestu do edine slovenske gostilne v mestu: pri „Jokelnu“.

Po okusnem domačem kosilu smo se napotile na radio in televizijo koroških Slovencev. Tam nas je pozdravil Mirko Bogataj, vodja sporedov teh oddaj. Pokazal nam je prvo polurno televizijsko oddajo, ki obstaja že od januarja 1990 vsako nedeljo. Ob začetku je oddaja trajala komaj 20 minut, po enem letu se je podaljšala na pol ure. Naštetemo lahko pet glavnih funkcij teh programov: 1. informativna, 2. umetniška, 3. razvedrilna, 4. izobraževalna in 5. dokumentarna.

Pomen dejavnosti na tej oddaji je Bogataj sam razložil: „Radio in TV koroških Slovencev sta postala sestavni del narodne identitete, kulture in narodne vitalnosti. Brez njiju ne bi bilo dinamične družbe, množične ustvarjalne komunikacije in dialoga pa tudi ne hitre in popolne informacije obeh narodnosti dežel. Radio in TV pomenita našo navzočnost na Koroškem.“

Televizija je ponovno začela zbuhati živo zavest, da so koroški Slovenci del širše narodne skupnosti.

Po obisku radia in TV smo se napotile na Vetrinjsko polje. Vetrinjski samostan, stoletja eno izmed kulturnih središč Koroške. V 14. stol. je tam delal in umrl pomembni kronist opat Janez Vetrinjski, ki je med drugim opisal ustoličenje koroških vojvod. Cerkev v Vetrinju je važni sestavni del žalostne zgodovine slovenskega naroda po drugi svetovni vojni. V cerkvi je zadonela pesem in sledile so molitve, a nenkrat smo začutile globok pritisk v naših grlih in pesem je umolknila... Lenčka Zupan in Jelka Mrak Dolinar sta ganjeni pričali o doživetem nasilju. Nato je

Po lutkovni predstavi v Mohorjevi šoli v Celovcu.

Zdenka Jan vodila molitev za vrnjene domobrance in prosila za božji blagoslov za vse izseljence in njihove potomce. Težko smo zadržale solze v očeh. Nastala je tišina, ki je bolj kakor kakšna pesem donela v nebo...

Peljale smo se mimo Vrbskega jezera, ki je žal bil odet s sivo meglo, torej popolnoma neviden in dospeli v cerkev Gospe svete / Maria Saal, cerkveno središče stare Karantanije. Sedanjo obliko ima cerkev iz 15. stol. Tudi tukaj smo zapeli Marijine pesmi v pozdrav. Ta del našega potovanja smo zaključile s toplim čajem.

Zvečer smo krenile proti Reberci, vasi ob Beli v Podjuni, kjer nas je čakala večerja; tam smo tudi prespale. Potovale smo v mraku in se podale na miren ogled koroške pokrajine, medtem pa poslušale slovensko radijsko oddajo ter prisluhnile tipičnemu koroškemu dialektu. Močno smo nategnile uho, da bi razumele neznano toda prijetno govorico. Gotovo bi se jo takoj privadile!

Med okusno domačo večerjo smo gostiteljice lepo obdarovale in se zahvalile za lep sprejem in pozornost, ki smo ga bile deležne.

Po večerji je sledilo srečanje z ravnateljico osnovne šole Mohorjeve družbe, Marico Hartman, s Francijem Kukovico, ravnateljem osnovne šole Žitara vas ter predsednikom Pedagoškega združenja Mihom Vrbincem, profesorjem na univerzi in na Strokovni pedagoški akademiji za osnovne šole, z župnikom Poldetom Cundrom in s Tineto Varlom in ženo, ki se že 20 let posvečata lutkovni dejavnosti.

Franci Kukovica je na kratko predstavil vse slovenske učbenike, ki jih uporabljajo na šolah na Koroškem. Lepo smo se mu zahvalile za prijazen sprejem in za podarjene knjige. Pogovor se je raztegnil pozno v noč.

Kljub utrujenosti smo si pred počitkom privoščile malo razvedrila: po sobah je nastal živahen živ-zav, ki je bil razveseljiv dokaz dobre volje in prijateljstva vseh udeleženk tega seminarja.

Naslednje jutro smo v jutranji sivi oblačni svetlobi zapustile čudovito Koroško in se napotile proti Italiji.

Spomin na kratko a zelo doživeto bivanje med koroškimi brati, nam bo ostal za vedno vtisnjen v naših srcih.

Hvala ti, Koroška, na svidenje!

Cilka Arnšek
Ani Klemen

Upravni odbor društva Zedinjena Slovenija 1995/96

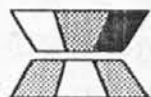
Predsednik	Loboda Marjan
1. podpredsednik	Rezelj Lojze
2. podpredsednik	Ašič dr. Vital
z njim sodeluje	Dobovšek prof. Jana
Tajnik	Mehle Stane
z njim sodeluje	Avguštin dr. Marija
Blagajnik	Magister cont. Milan
z njim sodeluje	Truden cont. Simona
	Truden lic. Beno
	Markez Marija
Kulturni referent	Vombergar arh. Jure
z njim sodeluje	Beznik Frido
	Kogovšek arh. Ivan
	Magister Bogdan
	Oblak Dominik
	Oblak Tone
	Rode Tone
Mladinski referent	Vivod prof. Tine
z njim sodeluje	Dobovšek inž. Jernej
	Jakoš prof. Karla
	Leber dr. Viktor
	Magister Metka
	Oblak Lučka
	Omahna inž. Matjaž
	Omahna Saša
	Šenk Jože
Šolski referent	Vitrih France
z njim sodeluje	Batagelj Marjana
	Dolenc prof. Neda
	Oblak lic. Miriam
	Poznič Alenka
	Žnidar lic. Terezka
Tiskovni referent	Dobovšek Pavlina
z njo sodeluje	Cof Emil
	Schiffner lic. Marjan
Zgodovinski ref.	Magister lic. Albin
Nadzorni odbor	Dobovšek dr. Jože
	Fink Božidar
	Selan lic. Valentin
Razsodišče	Eiletz arh. Marjan
	Kremžar dr. Marko
	Rant France

Pojasnilo

Članek Božidarja Finka Antigona išče Polineika v velikonočni številki smo ponatisnili iz Sobotnega branja Slovenca z dne 25. marca 1995. Še prej je bil ponujen v objavo Delu, ki ga pa ni imelo interes priobčiti.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — Glasilo Planinske zveze Slovenije je praznovalo stoletnico izhajanja. Planinski vestnik je začel izhajati leta 1895 z urednikovanjem Antona Mikuša, sedanjí urednik pa je Marjan Raztresen. Med mnogimi znanimi pisci (Finžgar, Aljaž, Tuma, Jug, Kunaver, itd.) najbolj izstopa Janko Mlakar, ki je na svojevrsten neponovljiv humorističen način popisoval svoja in tuja doživetja po gozskih stezah in vrhovih.

LJUBLJANA — Zakon o obrambi daje ministrstvu za obrambo moč, da uporablja terenska vozila privatnikov v svoje namene. A zakon ne misli na čas vojne, ampak v mirnem času: ministrstvo ukazuje, da mora lastnik terensko vozilo vzdrževati in ga imeti vselej nared za potrebe vojske in to tudi za vojaške vaje. Če ukaza ne izpolni, ga lahko pripelje policija in tudi denarna kazen mu ne uide. Po drugi strani pa se lastniki pritožujejo, da v zakonu ni najti nobenega člana, ki bi preprečeval odškodnino za morebitno škodo ali nadomestilo za uporabo.

NOVO MESTO — Policisti so prijeli 24-letnega Belokranjčana, ki je imel v svojem avtomobilu 94 ročnih bomb M 75 jugoslovanske izdelave ter avtomatski puški Thompson in Kalašnikov. Še večja novica pa je bila ta, da je bilo orožje namenjeno kupcem, ki hodijo v novomeške srednje šole! Ročne bombe naj bi se prodajale po 30 do 40 mark.

PODKLJUKA — V okviru sporazumov Partnerstva za mir so prvič skupno vadili britanski marinci in slovenski vojaki. Vaje so bile povezane s preživetjem v zimski naravi, varstvom pred snežnimi plazovi, reševanje v gorah in seveda smučanje ter pomanjkanje vojaških enot v snegu.

BLED — Na Blejskem gradu teče obnova, ki bo vsega skupaj stala tri milijone mark. Med drugim bo grad v celoti ogrevan s plinom, obnovljena bo tovorna žičnica in oskrbnik bo dobil drugo stanovanje.

LJUBLJANA — Dijaki četrtega letnika vseh slovenskih srednjih šol — kakih 9.000 po številu — so opravili predmaturitetni poskus. Ko so izpite analizirali, so ugotovili, da so vse naloge imele ustrezno raven, le pri matematiki se je zataknilo. Povprečno je le 185 dijakov uspešno opravilo izpit in zato je republiška predmetna komisija za matematiko odločila, da bo znižala zahtevnost pri prihodnji maturi. Na osnovi teh preizkusov pa je republiška komisija tudi odločila, da na maturi ne bo testa slušnega razumevanja pri tujih jezikih.

LJUBLJANA — Po podatkih, ki jih je zbralo Stanovanjsko združenje pri Gospodarski zbornici Slovenije, manjka v Sloveniji 13.000 stanovanj. Če bi stanovanja gradili z dosedanjim hitrostjo, bi sedanji primanjkljaj izginil v 26. letih, zato združenje poudarja potrebo po nacionalnem stanovanjskem programu, ki bi opredelil finančne vire in vlogo posameznih institucij na stanovanjskem področju.

CELJE — V celjskem mestnem svetu so sprejeli nov odlok o tem, koga mestni svetniki lahko proglasijo za častnega meščana, koga lahko „razlastijo“ naslova. Ta naziv je dobilo že devet „častnih“ meščanov: Franc Leskošek-Luka, Peter Stante-Skala, Janko Orožen, Franc Simonič, Edvard Kardelj, Sergej Kraigher, Josip Broz-Tito, Olga Vrabčič in Ludvik Rebeušek.

STRAHINJ — Poligon za učenje vožnje s traktorjem in priključki so uredili na posestvu Srednje mlakarske in kmetijske šole iz Kranja. Na njem se bodo lahko učili ali izpopolnjevali svoje znanje tako učenci šole kot kmetje, ki bi jih zanimalo.

LJUBLJANA — Predstavili so nov dvojezični tečaj za samostojno učenje angleškega jezika. Pripravila ga je ABC, ses-

tavljajo pa ga petdeset radijskih lekcij po petnajst minut ter pet učbenikov, tri berila, slovnica vadnica in pet avdio kaset. English One to One predvaja v Sloveniji 14 radijskih postaj.

MARIBOR — Varnostne trojke je organizirala Nacional-socialna zveza Slovenije. Trojke naj bi odvrčale nepridiprave od njihovih namenov. Sestavljajo jih močni mladeniči („moške omare“), ki naj bi nudili „protekcijo“ predvsem Slovincem. Seveda je delovanje trojk vzbudilo mnogo polemik in debat med javnostjo.

LENTI, Madžarska — V tem kraju so predstavniki Slovenije in Madžarske podpisali sporazum, da se odpravi zastoje na cestnih mejnih prehodih na njuni skupni meji. Do sedaj je na mejnem prehodu Dolga vas - Redič namreč čakalna doba v konicah za tovornjake lahko 36 ur in več, lani pa je peljalo tam čez 140.000 kamionov. Ko bosta sporazum verificirali obe vladi, ne bo smela prekinitve prometa na mejnem prehodu nikdar trajati več kot pol ure, čakalna doba za osebna vozila ne sme biti daljša od ene ure, za tovornjake pa ne več kot tri ure. Tudi prehod na Pincah bo začasno prekatégoriziran iz meddržavnega v mednarodnega in k njemu bo lahko za določen čas preusmerjen večinski potniški promet.

CELJE — Bralci Novega tednika in poslušalci Radia Celje so na njuno povabilo izbrali osebnost leta na Celjskem. Na prvo mesto so izbrali bolniškega kurata Antona Rateja, na drugo voznika izletniškega avtobusa Jožefa Hrastnika, tretje pa je pripadlo politiku in kinologu Mirku Fricu.

MURSKA SOBOTA — Potujoča knjižnica, nastanjena v predelanem avtobusu, bo vozila v kraje, kjer ni stalnih krajevnih knjižnic in prinašal okoli tri tisoč knjig. Na tako knjižnico so v Murski Soboti čakali že dvajset let, dobili pa so jo v času, ko se je soboška občina prerodila v devet novih občin in tako bo bibliobus moral iskati dogovora o voznem redu in sofinanciranju dela knjižnice z ravno tolikimi občinskimi sveti.

ŽIRI — Čevljarska tovarna Alpina je stopila na prvo mesto med proizvajalci smučarske tekaške obutve na svetu, saj je lansko leto prodala več kot 400.000 parov čevljev za smučarski tek in z njimi pokrila kar 40 odstotkov svetovnega trga. Za alpsko smučanje je številka nižja: s 170.000 pari čevljev pokrijejo le 2,5 odstotka trga, vendar upajo, da bi v prihodnjih letih lahko dvignili proizvodnjo še z sto tisoč parov. In tudi planinski čevlji (šivani gozjerji) prihajajo ponovno v poštev, saj je po svetu vedno več ljudi, ki se zanimajo za hojo v naravi.

KOPER — Splošna banka Koper je prva začela izdajati kombinirano plačilno kartico Activa-eurocard-Mastercard, s katero bo možno plačevati po vsem svetu. V Sloveniji je približno 115.000 lastnikov Active in upajo, da jih bo za kombinirano kartico zaposlilo kakih 40.000. Letna članarina za Activo stane trenutno 1.500 tolarjev, za kombinirano Activo pa bo treba letno odšteti 2.800 SIT.

TRBOVLJE — Rudarsko podjetje Rudis je sklenilo pogodbo z nemškim partnerjem DH, po kateri bodo v Nemčiji, v okolici Dortmundu, zaposlili okoli 170 trboveljskih rudarjev. Zanimanje je veliko, saj se zaradi zapiranja treh premogovnikov število brezposelnih rudarjev veča, delovne razmere (plača, stanovanje, hrana) pa vabijo v Nemčijo. Vendar ti rudarji ne bodo izgubili svojega mesta v trboveljskem Rudisu, kar naj jim bi nudilo varnost, da se ob vrnitvi ne bodo znašli brez zaposlitve.

ZAVRH NAD DOBRNO — Fantje in moške iz te male vasice so na Cvetno nedeljo prinesli v dobrnsko farno cerkev blagoslovit butaro, dolgo kar sedeminpetdeset metrov. Sestavili so jo iz petih smrekovih

Osebnosti

Rojstvo: 8. aprila se je rodil Alejandro Cristian De Salvo, sin dr. Alejandra in Helene roj. Lobnik.

Čestitamo!

Krsta: V župni cerkvi sv. Miklavža v San Justo je bila krščena Rocío Agustina Fenley, hčerka Jorgeja Adriana in Metke roj. Aljančič. Botrovala sta Ivan Šuc in Arica Marinčič por. Šuc. Krstne obrede je opravil župnik Matija Borštnar.

V cerkvi sv. Rafaela v Villa Devoto je bila krščena v nedeljo, 23. aprila Adrijana Kjuder, hčerka Gabrijela in Adrijane Glorije roj. Mehle. Botra sta Lilijana Marija Mehle ter Aleksander Bratina. Krstil je župnik Franc Šenk.

Staršem najiskreneje čestitamo!

Poroka: V cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi v Lanusu sta v petek, 21. aprila, med poročno sv. mašo sklenila sv. zakon Marko Čeč in Lucijana Servin. Za priče so bili njuni starši Janez in Katica Čeč ter

Humberto in Bari Servin. Poročil ju je Jože Bokalič CM, pel pa je mladinski pevski zbor.

Želimo jima veliko sreče in božjega blagoslova!

† dr. Lojze Grzetič. — Iz Nemčije smo prejeli sporočilo, da je v starosti 83. let preminul dr. Lojze Grzetič.

Omenjeni rojak je živel dvajset let v Argentini in delal v svojem zdravniškem poklicu, tako v državni bolnišnici kot tudi v privatni praksi. Dosti je smučal in planinaril, za kar se je že pred vojno v Evropi navdušil. Zanimala ga je glasba in rad je pel. Nekaj let je predsedoval bariloškemu Slovenskemu planinskemu društvu.

Leta 1972 se je preselil v Nemčijo, kjer se je ustalil in kjer ga je zdaj zatekla smrt. Naj počiva v miru!

Za dobrodelni sklad ZSMŽ: ga. Julča Zupan je darovala \$ 100 namesto cvetja na grob ge. Marice Černugelj roj. Mole. Bog plačaj!

Novo šolsko leto slovenskih osnovnih šol

Za dober začetek šolskega leta se zberejo vsi osnovnošolski stroci s starši in učiteljstvom pri sv. maši na čast sv. Duhu. Prosijo ga za pravo pamet, za pomoč pri učenju in za vztrajnost. Letos je bila maša in proslava šolskih otrok 13. marca v Slovenski hiši.

Pri pridigi je delegat Jože Škerbec razlagal otrokom o posebnem dogodku Cerkve. Tik pred zaključkom leta družine je 13. decembra 1994 sv. oče Janez Pavel II. naslovil pismo na otroke vsega sveta. V pismu je izrazil posebno željo in prošnjo, naj bi otroci molili za mir. Tako kot molijo za svoje družine, da bi v njej vladalo soglasje, mir in ljubezen — naj molijo, da bi mir zavladal po svetu. G. Škerbec je še dodal, naj bi pri ustvarjanju miru sodelovali tudi slovenski otroci in veliko molili za mir.

S sv. mašo se je končal prvi del proslave. Drugi del je pa pripravila Prešernova šola s Pristave s spevoigrjo „Kresniček“, ki jo je po istoimenski pravljici Marije Jezernik prepesnil in uglasbil Radovan Gobec.

Dvorana se je napolnila z otroškim živčavom in njihovimi spremljevalci, prikorkali so zastavonoše. Referent za šolstvo France Vitrih je navzoče prisrčno pozdravil in se zahvalil za obisk. Prof. Tine Vivod — predsednik ZS je pa v nagovoru med drugim dejal: „Pred 50 leti so se v taboriščih ustanovile in pričele z delom slovenske šole, ki še danes izobrazujejo slovenske otroke, jih med seboj povezujejo, sploh skrbijo za zdravo vzgojo naših otrok. Brez šol bi naša skupnost okrnela. Brez nje ne bi imeli današnje predstave. Saj v njej nastopajo sedanji učenci, bivši učenci s sodelovanjem odraslih.“

Vsebina igre je preprosta, a obenem poučna. Kresniček je malce domišljav, ne hudoben, le nagajiv, ki zaradi porednosti zgubi svojo lučko. Šele po velikem trudu in

sušic, v butaro pa vpletli štiri traktorske prikolice leskovih šib, pušpana in božjega lesa. Dve toni težko butaro je poldrugo uro hoda daleč neslo k blagoslovu trideset najbolj krepkih domačinov. V Zavrhu trdijo, da je njihova butara največja na Slovenskem, za največjo cvetnonedeljsko butaro na svetu pa se nameravajo uvrstiti v Guinnessovo knjigo rekordov.

kesanju jo dobi nazaj.

Režirala je igro Nadi Grohar. Anka Garser je s svojo večino pripravila petje deklet in ves glasbeni del. Za petje otrok je poskrbela Mojca Jelenc in kostume sta pripravila Magda Češarek in Meta Kopač. Uvod v igro je spesnil Joža Vombergar.

Nastopili so: napovedovalka Lučka Oblak, ki v prijetnem, malce navihanem tonu predstavi vse nastopajoče in nakaže vsebino igre. Nosilka glavne vloge je bila Veronika Vivod (kresniček). Svojo vlogo je prisrčno zaigrala. Ljubke kresničke (Cecilija Čop, Cecilija Kocmur, Marjanka Dolinar, Janika Urbančič, Andreja Vidmar, Andrejka Keš, Martina Golob, Nevenka Pavlovčič, Veronika Pograjc), bi rade iz nagajivega kresnička naredile „poštenega“ kresnička, niso v svoji igri prav nič pretiravale. In rože (Dijana Berlot, Nadja Kogovšek, Saši Kovčič) so zelo lepo poživile oder. Polž (Saši Jelenc), mravlja (Marjana Jelenc), slak (Ingrid Kopač), mak (Cecilija Jelenc), luna (Alenka Vivod) in zvezda (Sonja Kogovšek) so lepo izoblikovale svoje vloge. Vlogo medveda je zaigral Danijel Kocmur. Soncu pa je svoj prijetni glas podaril Franci Schiffrer. Scenerijo sta si zamislila Božo Urbančič in Andrej Grohar. V gozdu so vile (Helena, Irenka in Sonja Zarnik, Veronika Čop, Alenka Vivod, Nevenka Jelenc, Romina in Saši Golob, Natalija Savelli in Romina Zarnik) naštudirale izredno prijetno rajanje. Za luči in zvoke sta skrbela Martin Križ in Damijan Ahlin. Z rumeno-zeleno barvo sta povečala gozdno jaso, z rdečovi-joličasto pa jo naredila skrivnostno in pravljico. Čudovito sta se ujemale luč in ples.

Vsem, ki so nastopili, otrokom in odraslim, pa tistim, ki so pred in med igro pomagali, vsem najlepša hvala! Pripravili ste nam lep užitek!

Škoda, da te vrstice ne dosežejo Radovana Gobca. Pri svojih 80. letih bi se gotovo razveselil ob novici, da v Argentini po 50 letih zdomstva igrajo njegovega Kresnička. Spoznala sem ga v prvih povojnih letih, ko je poučeval petje na ljubljanski gimnaziji. V tistih težkih časih je bil „dober človek“, ne samo strog profesor. Hvala mu za to!

(Op. ured.: Skladatelj Radovan Gobec je umrl v Ljubljani 14. aprila letos.)

Marija Slabe

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očesne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantasi obo-integrados; sredo in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Šenk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Laalske karte, rezerva

hotelov, najem avtomobi-

lov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sredo, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič — odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ARHITEKTURA

Arh. Jure Vombergar - načrti in vodstvo gradbenih del. Av. Gaona 2776, Haedo. Nov telefon: 443-7385.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Zveza slovenskih mater in žena v San Justu**Poročilo za leto 1994-1995**

V okviru Zveze nas je 75 članic, ki se zbiramo šestkrat na leto pri skupnem zajtrku in imamo tudi kdaj predavanja. V preteklem letu nam je govoril pokojni prelat dr. Alojzij Starc o „družinah v Argentini“.

Ko danes pišemo to kroniko, ga je Gospod že poklical k sebi. Vera in upanje v Božje plačilo nam lajša grenkobo ob izgubi ponižnega in vedno vdanega duhovnika, ki ni pozabil na bolne, ostarele in oddaljene rojake. Naj mu Bog tisočero poplača v srečni večnosti!

Mesečne seje nas povezujejo in dajejo spodbudo za obravnavanje dela za vse leto.

Ne pozabimo na mamice stare nad 80 let, ki jih obiščemo za rojstni dan. Pošljemo čestitke mamicam, ki imajo novorojenčke; v letu 1994 jih je bilo 15, v novem letu pa 4. Položimo slovenski šopek v zadnje slovo tistim, ki jih je dobri Bog poklical k sebi.

Vedno imamo pri roki seznam darovalcev krvi in po možnosti stopimo za pomoč, če je potrebno paziti bolnika.

Ljubezni do skupnega delovanja se poglubi pri izletih, ki smo jih imele v La Platu k „Rosa Mística“, k Mariji Shentland v Florencio Varela. Letos pred veliko nočjo smo romale v Tandil, kjer nam je dušni pastir Tone Bidovec daroval sv. mašo za vse pokojne, ki so v novem letu 1995 odšli k Bogu.

Za cvetno nedeljo pletemo butarice, 35 jih dajemo zavetišču Rožmanov dom.

Za veliko noč poskrbimo skupaj z mladino pripravo žegna ter skupnega zajtrka. Na koncu izžrebamo čokoladne pirhe in košaro z velikončnimi jedili, darilo naših prijateljev, ki nam vedno stojijo ob strani.

V mesecu aprilu smo izvedle družinsko

kosilo, ter srečolov 25 dobitkov. Zbralo se je 230 oseb.

To in druga delovanja nam doprinesejo sredstva, da lahko še naprej stojimo blizu potrebnim rojakom. V našem okolju podpiramo 6 bolnikov vsak mesec.

Ob vsaki prireditvi priskočimo na pomoč, za obletnico Doma prevzamemo kuhinjo in postrežbo. Za božič pripravimo skupaj z mladino božični zajtrk in za silvestrovanje pomagamo v kuhinji.

Dvakrat smo se zbrale z zveznim odborom v Slovenski hiši in pripravile pakete s hrano za naše potrebne rojake. Vsak ponedeljek smo imele kuharski tečaj pod vodstvom Anice Rode. Ob četrtkih smo se udeleževale telovadbe (yoga).

Ko nas je obiskal škof Metod Piriš, smo z njim obiskale naše bolnike in ostarele.

Našo zahvalo Domu, ki nam nudi streho, da se zbiramo, smo pokazale z nakupom tal za kuhinjo in uniforme za kuharice in kuharje.

Odbor naše zveze je sledeč: predsednica Mici Casullo-Malavašič, podpredsednica Jelka Malovrh, tajnici Nežka Kržišnik in Jelka Indihar, blagajničarki Marija Selan, Pavla Tomažević, gospodinje Nadi Indihar, Minka Keržič, ga. Radoš, kulturni referentki Rezka Adamič, Irena Poglajen, socialne referentke Helena Oblak, Francka Grilj, Mari Bregar. Širši odbor: Minka Erjavec, Rozka Likozar, Marinka Krajnik, Marija Podlogar, Manca Urbančič, Zinka Jelen, Anica Zakrajšek.

Odbor pripravlja kosilo 1. maja ob 13. uri. Vsi prav lepo vabljeni.

Z vsem tem delovanjem in navzočnostjo pokažemo, da so nam potrebni rojaki blizu srca in da nanje ne pozablamo.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

NEDELJA, 30. aprila:

Občni zbor Slomškovega doma po sv. maši.

35. obletnica Doma v Carapachayu.

SREDA, 3. maja:

Sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16. uri. Predaval bo župnik Jože Škerbec. Dve uri pred sestankom seja vseh odbornic.

NEDELJA, 7. maja

Romanje v Luján.

SDO SFZ
vabita

na mladinsko sveto mašo,
ki bo v nedeljo, 14. maja ob 9.30
uri v slovenski hiši; prav tako na
topel zajtrk in zanimiv sestanek.

35. obletnica Slovenskega doma v Carapachayu

bo v nedeljo, 30. aprila

ob 10.30: pozdrav in dviganje zastav, nastop Jurčičeve šole in nato sveta maša za žive in umrle člane Doma

ob 13.00: skupno kosilo

ob 16.00: veseloigra „Pri belem konjičku“.

Po igri družabni del,

sodeloval bo Slovenski instrumentalni ansambel.

Prostovoljni prispevki. — Rojaki prisrčno vabljeni!

Zvezna odbora deklishe in fantovske organizacije

vabita vse mlade, ki igrate na instrumente, požete ali tvorite skupine in zборе, da se prijavite za

26. pevsko-glasbeni festival,

ki bo v soboto, 19. avgusta 1995

Kulturna referentka: Veronika Vivod (tel. 627-4242)

Darujte v tiskovni sklad!

DVE NOVICI O USLUGAH SLOGE

— SLOGA je že podpisala zastopstvo s HRAM TRGATEV, novo družbo za upravljanje lastniških certifikatov Republike Slovenije. VLAGAJTE JIH PRI NAS!

— Kartica SLOGA-MULTIRED. V teh dneh se je 25 trgovin v Ramos Mejiji, 35 v San Justu ter podobno število v San Martinu, Moronu in Lanusu pridružilo sistemu. V naših uradih imamo že prijavnice. Vsi člani z naložbo \$ 200.- dobijo kartico SLOGA-MULTIRED ZASTONJ!

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

27. maja:

ŠKOFJA LOKA

DISCO

PRESKRBI SI POPUSTNO KARTICO

Na Pristavi

*V Te zaupam, moj Bog,
k vodam počitka me vodi.*

Po večletnem trpljenju je odšel k svojemu Stvarniku — kateremu je bil brezpo-
gojno vdan — naš ljubljani in nepozabni

prof. Roman Pavlovčič

Pokopan je bil 22. aprila 1995 na pokopališču San Salvador v Córdoba.
Priporočamo ga v molitev in spomin!

Žalujejo njegovi: Anica, žena,
Tonček in Tomaž, sinova
Bernarda z družino, sestra
Martin, Nevenka, Ailin, Javier in Mihaela, vnuki
Ivan z ženo, bratranec
Cvetka in Kristina, snahi,
nečaki, nečakinje, sorodniki

Córdoba, Buenos Aires, Bariloche, Mendoza, Catamarca,
Ljubljana, Kamna gorica.